

Dnr SBN 2021/354

§ 122 Remiss: Betänkandet Ett nytt regelverk för bygglov (SOU 2021:47), Fi2021/02366

Sammanfattning

Hela betänkandet är på 1 076 sidor och innehåller en stor mängd förslag till ändringar av regelverket för bygglov i plan- och bygglagen (PBL). Betänkandet innehåller förslag på en rad lättnader men även skärpningar där utredningen anser förprövning är särskilt angelägen; nära en tomt- eller fastighetsgräns (eller nära järnväg), inom områden som är skyddade av hänsyn till totalförsvaret samt inom områden som är särskilt värdefulla av kulturmiljöskäl. Även vissa förslag om att minska dubbelprövning föreslås, t.ex. att åtgärder som kräver tillstånd enligt kulturmiljölagen befrias från bygglov.

Enlig SB PM 2003:2 ”Svara på remiss – hur och varför” från Regeringskansliet Innehåller detta remissvar i mycket begränsad utsträckning innehåll från det remitterade betänkandet SOU 2020:78. Detta för att öka tydligheten i de synpunkter som framförs på SOU 2020:78.

Betänkandet finns att läsa <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2021/06/sou-202147/>

Förvaltningens synpunkter

Remissvaret är uppdelat i två huvudsakliga delar:

- en del som utgår från dispositionen i betänkandet och,
- en del som utgår ifrån författningsförslaget i betänkandet.

Förvaltningen instämmer till stor del i utredningens förslag och dessa förslag kommenteras huvudsakligen inte.

Förvaltningen ser positivt på den tydliga strukturen med att lovfrågorna på ett tydligare och mer logiskt sätt samlas i PBL.

Förslagen innebär förenklingar för enskilda fastighetsägare i form av färre lovansökningar, s 891-892. Förvaltningen är dock tveksam till resonemanget om minskat personalbehov, s. 901. Förslagen är trots den minskade lovplikten juridiskt relativt komplicerade vilket troligen kommer medföra ökat behov av vägledning och service. Det kan

också antas att den minskade lovplikten kommer att medföra ett ökat personalbehov inom tillsynsverksamheten.

Synpunkter utifrån betänkandets disposition

Borttagen lovplikt för skyltar, bl.a. s. 32 och 570. Förslaget behöver samordnas bättre med lag (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning (LGS). I annat fall är risken stor att förprövningen blir kvar men i annan form. Det kan tilläggas att LGS är en mer svårjobbad lag än PBL med uppdelat ansvar där länsstyrelsen handlägger tillstånd medan kommunerna ansvarar för tillsynen.

Förslaget om att begränsa möjligheten till ansökan om förhandsbesked att gälla endast för områden utom detaljplan bör inte genomföras, bl.a. s. 639. Även om det är få ärenden om förhandsbesked inom detaljplan så är ändå förhandsbesked i dessa ärenden ett bra verktyg. Som exempel, ett ärende som handlades av förvaltningen handlade om flerbostadshus i en äldre plan utan antal reglerade lägenheter. Planbeskrivningen var dock tydlig med syftet att reglera villabebyggelse. I det fallet var det mycket resursbesparande för både sökanden och kommunen att det gick att söka förhandsbesked inom detaljplan. Andra gånger har det varit ovanliga utformningar på byggnader, avvikelser i gränslandet eller helt enkelt att sökanden inte ville riskera att planen upphävs då genomförandtiden gått ut. Sådana fall där frågeställningen i ett förhandsbesked kan hanteras med hundradels projekteringskostnad jämfört med bygglov. Institutet förhandsbesked bör istället utökas till att omfatta ändrad användning och ytterligare bostäder/verksamhetslokaler när det råder oklarhet om sådana är möjliga. I sådana ärenden kan det vara bra att med mycket enkla handlingar hantera väsentliga markanvändningsfrågor eller planfrågor för att i nästa skede hantera detaljer som tillgänglighet, planlösningar etc.

Angående skrivningen på s. 616 kan Haninge kommun konstatera att det finns förordnanden enligt 11:12 PBL som inte uppdateras. På samma sätt som s.k. solnedgångsbestämmelser föreslås i betänkandet för vissa planbestämmelser om lovplikt bör statliga myndigheter få i uppdrag att se över befintliga förordnanden enligt 11:12 PBL inom en given tidsperiod, sedan upphör förordnandena att gälla. Se även

liknande översyner inom strandskyddsregleringen med femårsperioder 1994-1999 och 2009-2014.

Enligt resonemanget på s. 644 ska inte hanteringen enligt 10 kap. PBL konsumeras av ett föreläggande. Det resonemanget behöver utvecklas och eventuellt kompletteras med fler ändringar och tillägg av 10 kap. PBL. Om verkställigheten ska genomföras med hjälp av Kronofogdemyndigheten, hur ska frågor om byggherreansvar, kontrollansvarig och kontrollplan hanteras?

Vad som skrivs om sekretess på s. 752 och 865 i lovärenden stämmer inte med vad Boverket skriver om samma sak. Betänkandet hänvisar till 10 kap. 3 § offentlighets och sekretesslagen medan Boverket framför en motsatt ståndpunkt med hänvisning till 10 kap. 2 § offentlighets och sekretesslagen. Det behöver klargöras vad som gäller angående sekretess i bygglovsärenden och s.k. grannhörande och vad som gäller bör framgå direkt av kommuneringsbestämmelsen i PBL.

<https://www.boverket.se/sv/om-boverket/publicerat-av-boverket/fragor--svar/flyktingsituationen/18/>

Förvaltningen delar inte betänkandets resonemang på s. 814 om möjligheterna till ändring av givna lov. Vad som behövs är tydligt stöd för att ett bygglov kan ändras under processens gång. Även behövs någon form av möjlighet att kunna göra en bedömning av "ramen" för ett givet bygglov och inom denna "ram" på något sätt med ett förenklat beslutsförfarande ge ett lov för ändring. Frågan är ganska enkel, i de flesta större projekten så är det inte möjligt att ha all projektering som berör bygglovsprövningen färdig till ansökan, PBL och "praktiken" fungerar inte tillsammans. I och med att även den mest ambitiösa bygglovshandläggaren behöver hantera detta i praktiken så blir det många olika lösningar över landet som i större eller mindre uträkning uppfyller lagens krav. För rättssäkerheten vore det bättre att i PBL reglera hur ett givet lov kan ändras. När det gäller ändringar i lov med avvikelser finns det ett intressant resonemang i dåvarande Regeringsrättens avgörande 5656-06 som motsatsvis anger att om grannars inställning kan antas inte påverkas av ändringen så behöver någon ny underrättelse inte utföras.

Enligt Svenska standard SS 21054:2020 avsnitt 7.3.1 så inräknas takterrass i öppenarea. Illustration på s. 931 med tillhörande text kan uppfattas som att takterrass inte ingår i öppenarea. Översyn av 2 kap. PBL, s. 860. Förvaltningen instämmer med utredningens synpunkter. En ändring av PBL utifrån betänkandet bör samordnas med en översyn av 2 kap PBL. 2 :6 PBL ska inte tillämpas vid förhandsbesked enligt sin egen ordalydelse. Trots detta så anges på flera ställen att så ska göras:

- <https://www.boverket.se/sv/PBL-kunskapsbanken/lov--byggande/anmalmningsplikt/forhandsbesked/>
- Se Didón med flera Plan- och bygglagen (1 juli 2020, JUNO), kommentaren till 9 kap. 17 §
- Gunnarsson, Karnov, kommentaren till 9 kap. 17 plan- och bygglagen, JUNO 2020-08-09.

Är ridbana överhuvudtaget en sådan idrottsanläggning som avses enligt PBL? I sådant fall behöver resonemanget på s. 965 utvecklas. I annat fall är risken att innebörden av begreppet idrottsplats utökas med motsatsvis tolkning. Ett av mycket få avgöranden som finns i frågan, Kammarrätten i Jönköping nr 1567-11 anger med en utförlig motivering att ridbana inte är en sådan idrottsplats som avses med PBL.

Synpunkter utifrån författningsförslaget PBL

1:4

Komplementbyggnad

Det behöver klaras ut om komplementbyggnad får innehålla matlagningsmöjlighet/kök/pentry. Framförallt i tillämpningen av fastighetsbildningslagen är denna fråga avgörande. MÖD har i två avgöranden gjort två helt olika bedömningar, F 8610-15 och P 6299-14. Oklarheten beror troligen på två olika skrivningar i prop. 1985/86:1 som tagna ur sitt sammanhang kan förstås på helt olika sätt.

Nedan återges ett utdrag från ett beslut från stadsbyggnadsnämndens beslut i ärende BYGG.2020.949 där en fördjupning har gjorts i frågan.

Av förarbetena till den äldre plan- och bygglagen (1987:10), prop. 1985/86:1 s. 700 framgår

Med komplementbyggnader avses enligt definitionen i 4§ första stycket t. ex. uthus, garage och andra mindre byggnader som kompletterar ett en- eller tvåbostadshus. Däremot kan ett bostadshus aldrig utgöra en komplementbyggnad.

Begreppet bostadshus får förstås som ett vidare begrepp än enbostadshus, tvåbostadshus och flerbostadshus. En byggnad som innehåller en- eller flera hela bostäder. Begreppet bostadshus är inte detsamma som begreppet bostad som också kan vara del av en bostad, se Plan- och byggtermer 1994, TNC 95.

Distinktionen av bostadshus och bostad förklarar skrivningen i prop. 1985/86:1 s. 696

Som framgår av paragrafens ingress har begreppet komplementbyggnad — helt enligt lagrådets förslag — inte försetts med den begränsning som f.n. ställs upp i 54 § 2 mom. 6 byggnadsstadgan och som innebär att byggnaderna inte får vara avsedda som bostad.

Skrivningarna i samma proposition med fyra sidors mellanrum kan tillsynes verka motstridiga men behöver utöver skillnaden mellan bostadshus och bostad också sättas i ett tidsmässigt sammanhang. När de s.k. friggebodarna infördes 1980 genom ändring i dåvarande 54 § byggnadsstadgan så infördes också ett förbud mot att de skulle få utgöra bostad (ett förbud som togs bort när den äldre plan och bygglagen [1987:10] infördes 1987-07-01). De s.k. friggebodarna var vid införandet begränsade till totalt 10 kvm byggnadsarea för varje huvudbyggnad. Med den areamässiga begränsningen framgår att det inte var hela bostäder som lagstiftaren avsåg att förbjuda utan ett förbud mot ”bostadsändamål” som ansågs vara mer än ”tillfälliga övernattningar”, se prop. 1978/79:111, bilaga 12, s. 38.

Skrivningen i prop. 1985/86:1 s. 696 satt i sitt sammanhang innebär att med plan- och bygglagen (1987:10) så är det fr.om. 1987-07-01 tillåtet att mer än tillfälligt övernatta i en s.k. friggebod som fram tills 2008-01-01 var begränsade till 10 kvm byggnadsarea. Skrivningen kan inte tolkas som att alla typer komplementbyggnader, bygglovsbefriade och bygglovspliktiga,

kan utgöra en hel bostad vilket framgår av skrivningen i prop. 1985/86:1 s. 700 om att bostadshus inte kan utgöra en komplementbyggnad.

Angående begreppsterminologin så kan nämnas att begreppet ”bostadsbyggnad med högst två bostadslägenheter” förekommer i byggnadsstadgan på motsvarande sätt som ”en- och tvåbostadshus” i plan- och bygglagen (1987:10) och plan- och bygglagen (2010:900). Begreppet bostad ska därmed i tolkning av prop. 1985/86:1 s. 696 ses som en funktion och inte som en komplett bostad.

Fasadändring

När begreppet ”kulör” används bör begreppet genomgående ersätta begreppet ”färg” i de fall det är kulör eller en färgs visuella egenskaper som avses, 8:1 PBL och 3:1 plan- och byggförordningen.

3:5

Det är bra för rättssäkerheten att omfattningen av 8:13 PBL ska redovisas på något sätt när 8:13 PBL i många fall blir ännu mera avgörande för bygglovsplikten. Frågan är om översiktsplanen är rätt dokument. Riskerna finns att översiktsplanen just gällande kulturmiljöer m.m. får en detaljeringsgrad som översiktsplanen inte är avsedd att ha. En översiktsplan är en helhet som ska hänga ihop utifrån både tematiska och geografiska delar. Detta kan bli svårare att göra på ett bra sätt om just delen om kulturmiljöer m.m. enligt 8:13 PBL har en lagreglerad detaljeringsnivå som avviker från översiktsplanen i övrigt.

9:4

Gällande ekonomibyggnader för hästverksamhet behöver författningsförslaget bli tydligare när bygglov behövs eller ej. De befintliga problemen med att avgöra bygglovsplikten kommer kvarstå. I dag kan platsen för produktionen av hästarnas foder bli avgörande för om bygglovsplikt ska råda för stall eller ridhus, se bl.a. RÅ 1995 ref. 93, RÅ 1999 ref. 57 och RÅ 2005 ref. 53. Om hästarnas foder odlas på gården eller köps in har ingen koppling till behovet av bygglov. De nämnda avgörandena från dåvarande Regeringsrätten (numera Högsta förvaltningsdomstolen) visar att ”bedömning i det enskilda fallet” och ”ändamålsenligt” enligt resonemanget på s. 520

inte fungerar. Kan också tilläggas att på s. 542 resoneras det om att "gård" är en alldeles för svårdefinierad term. Termen gård är används dock bl.a. i RÅ 1995 ref. 93 och RÅ 2005 ref. 53 i resonemang om bygglovsplikt gäller för ridhus.

9:6-7 m.fl.

Effekterna av ett så stort systemskifte är svåra att bedöma även om förvaltningen i grunden är positiv till att det nuvarande systemet tas bort.

I s.k. omvandlingsområden finns dock risk att förslagen kommer att ställa till problem. Nuvarande system medför att alla byggnationer över 15 kvm byggnadsrea i dessa områden ska hanteras av byggnadsnämnden. Det är då lätt att fånga upp byggnationer som på olika sätt kommer att motverka planen eller i värsta fall som i senare skede behöver lösas in och rivas, t.ex. om väg behöver breddas, även om det rent formellt inte går att neka s.k. attefallsåtgärder p.g.a. pågående planläggning. Risken med nuvarande förslag är att relativt påkostade komplementbyggnader upp till 50 kvm byggnadsarea uppförs på sätt som senare motverkar planläggningen.

9:10

Som utredningen själv påpekar (s. 960) så kommer skrivningen "vetter mot allmän plats" att skapa problem. Risken är stor att nya problem med rättsosäkerhet liknande frågan om byggnadshöjd kommer att uppstå. På hur långt avstånd ska bestämmelsen göras gällande? Hur ska en situation hanteras där närmast angränsande fastighet i riktning mot allmän plats är obebyggd kvartersmark, skär i sådant fall kvartersmarken av "vetter" eller räcker det att byggnaden är synlig från allmän plats? Kan vegetation skära av "vetter"? Är det 90 grader i vinkel ut från fasaden eller någon annan vinkel som ska tillämpas för att avgöra när lovplikt inträder?

9:12

Bestämmelsen behöver kompletteras så det blir en reglering som även omfattar s.k. pooltak. Dagens oklara rättspraxis har skapat en situation som gör det svårt för byggnadsnämnderna att ge vägledning och som ytterst skapar rättsosäkerhet för den enskilda fastighetsägaren. Avgörandet P 606-18 från Mark- och miljööverdomstolen i Nacka hanterar frågan på ett bra sätt. Mark- och miljööverdomstolen har dock i avgörandet P 116-19 gjort en orimligt

långtgående tolkning av legaldefinitionen av byggnad enligt 1:4 och vistelse i en vattenfylld pool.

9:18

Begreppet ”hästhållning” behöver utvecklas, är ridhus hästhållning? eller är det bara stall som är hästhållning? vad gäller för veterinärer? Att skjuta frågan till rättstillämpningen är onödigt arbete för de byggnadsnämnder som kommer att behöva hantera frågan innan rättstillämpningen har preciserat begreppet vilket kan ta många år.

Vidare så kan användningen av begreppet ”ekonomibyggnad” i 9:18 skapa problem. Risken finns att ordvalet kan uppfattas som att alla byggnader för hästhållning är ekonomibyggnader.

För tydligheten skall bör också den nedre begränsningen om 50 kvm föras in i lagtexten utifrån resonemanget på s. 973.

9:19

Förslaget behöver förtydligas för vad som gäller motsvarande planbestämmelser enligt den äldre plan- och bygglagen (1987:10) men även ännu äldre motsvarande bestämmelser enligt byggnadslagen, jämför även med 6 kap. 5 § 7 plan- och byggförordningen. Se t.ex. stadsplan nr 129 i Haninge, fastställd enligt byggnadslagen men innehållande olika q-bestämmelser.

9:27

Skriv ut i lagtexten att hänvisningarna till 4:42 första stycket 4 a PBL är vissa specifika regleringar i områdesbestämmelser. Men ett sådant förtydligande kommer mycket arbetstid att sparas och risken för missförstånd minskas. Om det direkt av lagtext framgår att 4:42 PBL är områdesbestämmelser så behöver någon kontroll inte göras av 4 kap. för att ta reda på vad 4:42 PBL reglerar. För övrigt behövs också något tillägg om att bestämmelsen gäller även motsvarande områdesbestämmelser antagna med stöd av den äldre plan- och bygglagen (1987:10).

9:28

Tydliggörande behövs om beslutet av den frivilliga prövningen är ett lov eller någon annan form av förvaltningsbeslut. Att det är ett lov får antas av 9:45 PBL men ett förtydligande behövs i 9:28 PBL.

9:31

Genomförandetiden i sig är den tid som kommunen vid antagande bedömer som lämplig tid för att genomföra planen. Det finns ingen anledning att vänta ytterligare femton år på att släppa kravet på planenligt utgångsläge. Det blir också ologiskt jämfört med föreslagna 9:35 nr 3-5 PBL där det räcker att genomförandetiden gått ut.

Begreppet ”godtagits” behöver i vart fall i författningskommentarer förklaras. Rättspraxis är inte på något sätt entydig, inte ens MÖD har en tydlig linje i sina avgöranden. Tre olika synsätt kan utläsas:

- Avvikelsen ska vara uttryckligen hanterad i beslutet om bygglov, Mark- och miljödomstolen i Vänersborg P 113-19, P 4427-19, Mark- och miljödomstolen i Nacka P 2689-17.
- Det räcker att bygglov har givits eller att fastighetsbildning är beslutad. Om handläggaren missade avvikelse eller att det inte ens var en avvikelse vid tiden för beslutet spelar ingen roll, MÖD P 523-20, Mark- och miljödomstolen i Växjö P 585-19, Mark- och miljödomstolen i Nacka P 873-19, P 2444-18, P 1326-18.
- Det behövs något stöd i bygglovshandlingarna för att en avvikelse ska anses som godtagen. Bara lovet i sig självt räcker inte för att en avvikelse ska anses som godtagen, MÖD P 6647-18 och P 1410-10, Mark- och miljödomstolen i Nacka P 7890-19.

9:33

Ska det vara ”komplementsbostadshus” eller ”komplementbostadshus” utan s.k. foge-s? båda varianterna förekommer.

9:44

Den nuvarande regleringen gällande störningar och olägenheter för marklov som förslås överförs från nuvarande 9:35 PBL behöver förenklas. Regleringen innehåller ett förbud mot både störningar och betydande olägenheter. Varför ska kravnivån vara högre för marklov med förbud mot ”störningar” när det för bygglov endast är förbud mot betydande olägenhet enligt 2:9 PBL. I de flesta fall så påverkar åtgärder som hanteras i bygglov omgivningen betydligt mer än åtgärder som hanteras i marklov.

9:45

Formuleringen är för otydlig, vad gäller t.ex. planbestämmelser om användning? t.ex. att någon vill bygga till sitt enbostadshus ut på allmän plats. Det enklaste vore att uttryckligen ange att det är samma bestämmelser som gäller som om åtgärden krävde lov.

9:52

Kravet på tidpunkt för byggstart är bara en onödig administrativ belastning. Det säger ingenting om när de faktiska arbetena påbörjas. Många gånger så fylls det i ett datum bara för att kunna komma vidare med den digitala ansökan. När det gäller analoga ansökningar så skapar kravet meningslös handläggningstid och administration där det behövs ett kompletteringsföreläggande för en uppgift om ett datum, som är ett antagande, och som saknar betydelse.

9:55

Bestämmelsen kan helt tas bort. Ordalydelsen tar inte hänsyn till kommunernas olika organisationer, samverkan inom kommunförbund och gemensamma nämnder, att olika nämndernas sammanträdestider inte anpassade till varandra. Den ökade administrationen motsvarar inte fördelarna.

9:56

Formuleringen bör ändras till att lov inte får ges om underrättelse inte är utförd. I ett stort antal ärenden så tar byggnadsnämnden beslut inom ett bedömningsutrymme där både bifall och avslag med rätt motivering står sig vid ett överklagande. Resonemanget på s. 751 om att underrättelse alltid ska ske när det finns ett tolkningsutrymme är inte samhällsekonomiska försvarbart. Resonemanget bygger enbart på ett statligt perspektiv. Det medför ett stort antal underrättelser och administration i onödan. En administration som sökanden oftast själv får betala. Totalt sett längre handläggningstid i onödan i alla de ärenden där klaganden inte får rätt vid överprövning.

9:57-58

Förvaltningen instämmer helt i de föreslagna förenklingarna. Dagens system medför en omfattande administration som inte på något sätt står i proportion till fördelarna. Kan även tilläggas att dagen system fungerar mycket enligt principen ”sila mygg och svälja kameler” när fönster som omgivningen inte ser ska hanteras medan s.k.

attefallshus/bolundare som har stora effekter på omgivningen helt undantas från dagens bestämmelser.

9:62

Resonemanget på s. 785-786 om varför det är olämpligt att reglera handläggningstider vid överprövning är minst sagt märkligt. Som argument nämns bl.a. årstidsbundna omständigheter som snöförhållanden gör att markens beskaffenhet och lämplighet för bebyggelse inte kan avgöras om handläggningstiden vore reglerad för överprövande myndigheter. Den bedömningen har byggnadsnämnderna också att avgöra men inom ramen för reglerad handläggningstid, varför skulle inte länsstyrelserna eller domstolarna klara av samma sak som PBL kräver av byggnadsnämnderna?

10:19

Författningsförslag saknas men hänvisning behövs till 3 kap. 5 § lag (2006:545) om skyddsrum (skyddsrumslagen) som reglerar ytterligare punkter vid tekniskt samråd. Alternativt att hela 3 kap. 5 § skyddsrumslagen flyttas till PBL. Men nuvarande uppdelning mellan två lagar är risken stor att den utökade handläggningen vid tekniskt samråd för skyddsrum missas.

Övergångsbestämmelser

Tiden fram till 2023-01-01 är för kort för det arbete som behöver göras med översiktsplanen enligt föreslagna ändringar i 3:5 PBL. Det bör också beaktas att 2022 är ett valår och översiktsplanen i stora delar är ett politiskt dokument. Lämpligen läggs ikraftträdandedatum så att arbetet med ändring av översiktsplan (eller tematiskt tillägg) inte behöver hanteras parallellt med en valrörelse.

Någon form av resonemang behövs om vad som händer med befintliga övergångsbestämmelser som hänvisar till nuvarande 9 kap., t.ex. 2010:900 nr 8.

Vad gäller bestämmelser om lovplikt i detaljplaner och områdesbestämmelser enligt den äldre plan- och bygglagen (1987:10)?

Synpunkter utifrån författningsförslaget PBF

6:1 nr 5

Den nuvarande regleringen infördes för att skydda det kommunala VA-nätet, se nedan, då kan det framgå att anmälningsplikten endast gäller om byggnaden är ansluten till ett gemensamt VA-system.

I BoU 1987/88:14 s. 10 och 11 definieras vad som menas med va-installation.

Med va-installation förstås enligt va-lagen ledning som för fastighet dragits från förbindelsepunkt samt anordning som förbundits med en sådan ledning.

Som beskrivits ovan är en va-installation den del av ett va-ledningssystem som inrättas för en fastighet fram till förbindelsepunkten för det allmänna va-nätet.

Vidare anges BoU 1987/88:14 s. 12

I byggnormen har, som en konsekvens av att all ledningsdragnings fram till förbindelsepunkten omfattades av lovplikt, tagits in vissa regler om hur ledningar skall förläggas, bl.a. att ledning skall läggas på frostfritt djup.

Skall anordningen vara ansluten till en allmän va-anläggning, kommer bygglovsplikten att omfatta den del av anordningen som i va-lagen benämns va-installation och som alltså är den del av ledningssystemet som dragits för en fastighet fram till förbindelsepunkten.

Underlag för beslut

- Remiss från Finansdepartementet 2021-06-21
- Betänkandet SOU 2021:47

Förslag till beslut

Plan- och byggtskottet beslutar

1. Plan- och byggtskottet delar de synpunkter som framförs av stadsbyggnadsförvaltningen.
2. Paragrafen förklaras omedelbart justerad.

Plan- och byggtskottets beslut

Plan- och byggtskottet beslutar

1. Plan- och byggtskottet delar de synpunkter som framförs av stadsbyggnadsförvaltningen.
2. Plan- och byggtskottet delar förvaltningens synpunkter och överlämnar till kommunstyrelseförvaltningen.
3. Paragrafen förklaras omedelbart justerad.

Linus Björkman (M) - deltar ej i beslutet.

Expedieras: Akt

För verkställighet: KS/KF, svar till Regeringskansliet senast 2021-10-21

För kännedom: